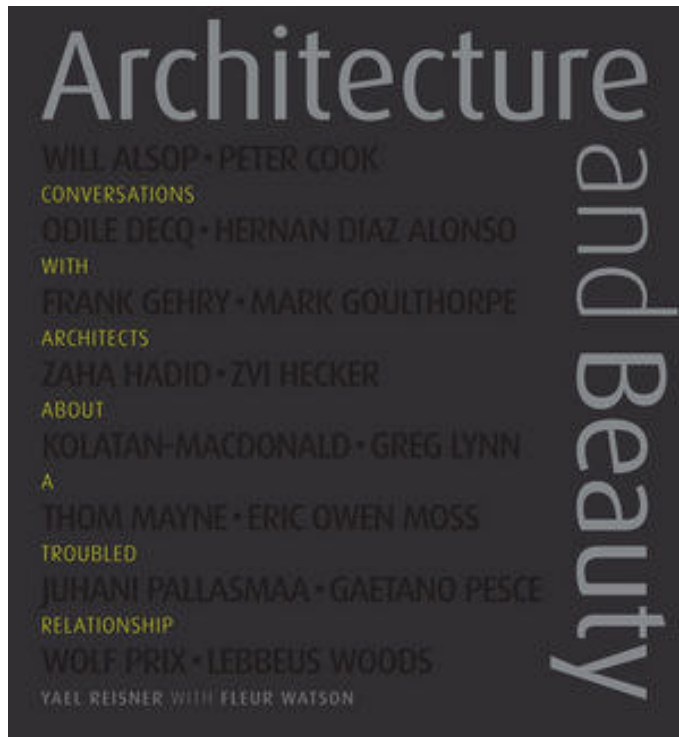

הרצאתה של האדר' ד"ר יעל רייזנר על היחסים הבעיתיים בין אדריכלות ליופי

ד"ר יעל רייזנר, אדריכלית, למדה ב-RMIT מלבורן אוסטרליה, ב-AA לונדון ובבצלאל ירושלים במחלקה לעיצוב סביבתי, לאחר סיום תואר בביוגרפיה באוניברסיטה העברית בירושלים. נולדה בתל-אביב וחייה בלונדון מאז 1990.

מלמדת ב-AA בלונדון וב-SCI-ARC בלוס-אנג'לס לאחר שנים רבות בברטלט, UCL, בלונדון. ספרה החדש, 'Architecture and Beauty, Conversations With Architects, About a Troubled Relationship', יצא לאור ב-2010 על ידי הוצאת הספרים האנגלית Wiley.

ההרצאה תערך
ביום א' 28.11.10
בעמותת האדריכלים
בשעה 19.00

על היחסים הבעיתיים בין אדריכלות ליופי

המושג המודרני אסתטיקה בא בד בבד עם סובייקטיביות, יחס אישי, מאז המאה ה-18, אך מאז שנות השלושים של המאה העשרים, כל אלמנט אישי הורחק מתהליך העיצוב האדריכלי מתוך אמונה שתפקיד האדריכל לשרת את החברה ולהתנהל באופן אובייקטיבי. נראה כי תסביך האדריכלים מאז אותן שנים ועד היום, נובע מהצורך להפחית מחשיבות השיפוט האישי ולהמעט מערך האבחנה המבוססת על הנראות (על העולם היוזאלי).

להבדיל ממדענים או אמנים, אדריכלים (כמו גם מבקרי אדריכלות) מטילים לעיתים קרובות ספק בעומק האינטלקטואלי שמאחורי אימאג', אסתטיקה חדשה או אדריכלות, שנובע ממחשבה אינטואיטיבית או לטרלית (הקשרים רחביים). האינטלקטואליזציה והאבסטרקציה של תהליך העיצוב האדריכלי והצמא בקרב אדריכלים לאוטוריטה הגלומה בפילוסופיה או זו המבוססת על מתמטיקה או על כל ארגומנט רציונאלי אחר, הביאו לדחייה חוזרת ונשנית של כל קול אמוציונאלי ואישי בתהליך היצירה האדריכלית.

שיח האדריכלות הדיגיטאלי, החזיר את היוכוח ההיסטורי בימים אלה למה שנחשב דטרמיניסטי או לא בתהליך העיצוב. האדריכלות הרווחת של המאה העשרים על אופייה הלוגי, פרגמאטי והלא אישי, חסכה מאנשים סביבה אמוציונאלית ומרגשת.

האם העשור הראשון של המאה עשרים ואחת מביא עמו בשורות חדשות? ההרצאה תשקף שיחות שהתקיימו עם שישה-עשר אדריכלים שהשפיעו על השיח האדריכלי בעולם, מפרנק גרי, וולף פריקס, זאהה חדיד, צבי הקר, יוהני פלסמה ועד הצעירים שמאפיינים את שיחתם של האדריכלים הדיגיטליים, גרג לין, מרק גולתורפ והרמן דיאז אלונסו.

שיחות מנקודת מבט אחרת עם הנפשות פועלות שכל אדריכל מכיר.